

Kırkinci Ayetin Gizli Tarihi - On Üç Sayısı

On Üç Sayısı

Jeff Pippenger

2026-05-28

Yüz kırk dört binin birincil simgesi olarak Petrus, 2026 yılında Panium'da durmakta ve 18 Temmuz 2020'ye ilişkin sahte öngörüyü düzeltmek için çalışmaktadır. Bu bakımdan onun işi, Josiah Litch'in 11 Ağustos 1840'a ilişkin düzeltmesiyle ve Samuel Snow'un 22 Ekim 1844'ü belirlemesiyle uyum içindedir. Litch'in düzeltmesi birinci meleğin mesajını güçlendirmiş, Snow'unki ise ikinci meleğin mesajını güçlendirmiştir. Birinci ve ikinci meleklerin mesajlarının güçlendirilmesi, üçüncü meleğin mesajının güçlendirilmesini örneklemektedir. Birinci ve ikincinin özellikleri, üçüncüde, dışsal bir vay mesajı ile on bakire benzetmesindeki gece yarısı feryadının içsel mesajının bir birleşimi olarak temsil edilmektedir.

Peygamberliğin üçlü bir uygulamasında, başlangıç ve son olan birinci ve üçüncü uygulama, paralel özellikler taşıyacaktır. Yakın zamanda bir kardeş, Vahiy dokuzuncu bölümdeki birinci vay ile ilişkili çeşitli hakikatleri ortaya çıkarmıştır; bunlar, Alfa ve Omega ilkesi uyarınca uygulandığında, Vahiy on birinci bölümdeki "deprem"e dair bir başka derin doğrulamayı belirginleştirmektedir. Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar yasası, ilk kez Fransız Devrimi'nde, Daniel kitabında putperest Roma'nın peygamberlik yapısını oluşturan on ulustan biri olan Fransa devrildiğinde yerine gelmiş olan "deprem"dir. Bu nedenle on birinci bölüm, kentte onda birinin düştüğünü söylemektedir.

Ve aynı saatte büyük bir deprem oldu; şehrin onda biri yıkıldı; depremde insanlardan yedi bin kişi öldü; geri kalanlar ise korkuya kapıldılar ve göğün Tanrısı'na yücelik verdiler. Vahiy 11:13.

Bu ayetin hemen ardından üçüncü vay'ın İslâmı gelir.

İkinci vay geçti; ve işte, üçüncü vay çabucak geliyor. Vahiy 11:14.

Öncüler, "üçüncü vay"ın ikinci vayın hemen ardından geleceğini beklediler; ancak "çabucak" diye çevrilen sözcük, İslâm'ın ani saldırılarının karakteristiği olan, ansızın ve beklenmedik biçimde demektir. Öncülerin tahmin ettiği gibi üçüncü vay 22 Ekim 1844'te gelecekti diye bir durum yoktu; fakat geldiğinde, 11 Eylül'de olduğu gibi, "ansızın ve beklenmedik biçimde" vuku bulacak ve böylece yüz kırk dört binin mühürlenmesinin başlangıcını işaretleyecekti; bu mühürleme de Pazar yasasının depreminden kısa bir süre önce sona erer.

Pazar yasasının "depremi", "yer" canavarının sarsılmasıdır; ve 11 Eylül geldiğinde, Kız Kardeş White, Rab'bin "yeri dehşetle sarsmak" üzere ayağa kalktığını belirledi. Mühürlemenin başlangıcında ve sonunda yer canavarı sarsılır; dolayısıyla "büyük deprem."

"Ben bunu hiç söylemedim. Orada kat kat yükselen büyük binalara bakarken, 'Rab yeri dehşetle sarsmak üzere ayağa kalktığında ne korkunç sahneler meydana gelecek! O zaman

Vahiy 18:1–3’ün sözleri yerine gelecektir’ dedim.” Review and Herald, 5 Temmuz 1906.

Rab, kendi idaresel işleyişinde bir değişiklik olduğunda “ayağa kalkar”; tıpkı İstefanos taşlandığında ve ölümlerin yargısının başladığı 22 Ekim 1844 tarihinde olduğu gibi. Dirilerin yargısı 11 Eylül’de başladığında, Rab yeniden ayağa kalktı; ardından, yüz kırk dört binin mühürlenmesinin sonunda da yapacağı üzere, yeryüzü canavarını sarstı; o vakit idaresel işleyişini, kilisesinden, hâlâ Babil’de bulunan öteki sürüsüne çevirecektir.

Kardeş Daniel’in keşfettiği şey, birinci vay’ın özellikleridir; bunlar, tarihle ve öncülerin birinci vay’ı yerine getiren tarihe dair anlayışıyla uyum içinde, on birinci bölümdeki “büyük depresyon”ün tanıklığıyla örtüşmektedir.

Ve beşinci melek borazan çaldı; gökten yere düşmüş bir yıldız gördüm ve dipsiz kuyunun anahtarı ona verildi. O da dipsiz kuyuyu açtı; kuyudan büyük bir fırının dumanı gibi bir duman yükseldi; kuyunun dumanı yüzünden güneş ve hava karardı. Ve dumanın içinden yeryüzüne çekirgeler çıktı; onlara, yeryüzündeki akreplerin gücü gibi bir güç verildi. Onlara, yeryüzünün otuna, hiçbir yeşil şeye, hiçbir ağaca zarar vermemeleri; ancak alınlarında Tanrı’nın mührü bulunmayan insanlara zarar vermeleri buyuruldu. Vahiy 9:1–4.

Öncüler, 570 yılında doğan, 606’da kabileleri birleştiren, 610’da ilk vahyini alan, 622’de Medine’ye hicret eden, 624’te savaşını başlatan ve 632’de ölen Muhammed’i sahneye çıkaran tarihe bu ayetleri doğru biçimde uyguladılar. “Dipsiz kuyu” peygamberlik bakımından Şeytan’ın yeni bir tezahürünü temsil eder; ancak Muhammed, engin çölleri nedeniyle dipsiz kuyu olarak da bilinen Arabistan’da ortaya çıkmıştır.

Muhammed, 606 yılında, Kâbe’nin “kara taş” köşe taşını yerine koymaya çeşitli kabilelerden hangisinin izinli olacağı konusundaki çıkmazı çözdüğünde, peygamberî kral hâline geldi; yahut kendisine verilen adla, “güvenilir kişi” oldu. Kâbe, Suudi Arabistan’daki Mekke Ulu Camii’nin merkezinde bulunan küp biçimli bir yapıdır (bundan dolayı “Kâbe” adı verilmiştir; bu ad Arapçada “küp” anlamına gelir). Yaklaşık 43 fit yüksekliğinde, 11 fit genişliğinde ve 10 fit uzunluğundadır; granit ve mermerden inşa edilmiş olup üzeri siyah ipek ve pamuklu bir örtüyle kaplıdır. Kâbe, Muhammed’den çok önce de mevcuttu ve İslâmî geleneğe göre başlangıçta İbrahim ile oğlu İsmail tarafından Tek Tanrı’ya (Allah’a) ibadet evi olarak inşa edilmişti. Yüzyıllar boyunca putlarla doldurulmuş ve Arap kabileleri tarafından putperest bir mabet olarak kullanılmıştır.

Kâbe, İslâm dünyasının ruhsal merkezidir—tevhidi, birliği ve İbrahimî iman ile İslâm arasındaki bağı simgeleyen sade, kadim bir yapı. Müslümanlar onu lafzî anlamda “Tanrı’nın evi” saymazlar; bilakis, ibadet için ilahî olarak tayin edilmiş bir odak noktası olarak görürler. Kâbe’nin yıkılmış olduğu ve ardından yeniden inşa edildiği bir dönemde Muhammed’in sergilediği tutumlar, onun liderliğinin başladığı noktayı teşkil eder.

Ani bir sel Kâbe’ye zarar verdi ve Kureyş kabilesi onu yeniden inşa etti. Hacerü’l-Esved’i yeniden köşesine yerleştirme zamanı geldiğinde, farklı kabileler bu şerefî kime ait olacağı konusunda çekiştiler. Bir sonraki olarak bölgeye girecek kişinin karar vermesi hususunda anlaştilar. Muhammed içeri girdi ve anlaşmazlığı hikmetle çözdü: Hacerü’l-Esved’i bir örtünün üzerine

koydu, her kabileden bir temsilcinin onu birlikte kaldırmasını, birlikte taşımasını sağladı ve ardından onu bizzat yerine yerleştirdi. Bu olay ona Mekke halkı arasında büyük saygı ve el-Emin (“Güvenilir”) unvanını kazandı. Bu, birçok kronolojide vurgulanan peygamberlik öncesi başlıca olaylardan biridir. “Kara Taş”, İslâm üzerindeki peygamber kral olan Muhammed tarafından yerleştirilen köşe taşıydı. Siyah köşe taşı, Mesih’in (gerçek köşe taşının) apaçık bir sahtesidir ve putların yıllar boyunca içeri sokulmasından sonra Kâbe evinin yozlaşması da Muhammed tarafından giderilmiştir.

Kureyş, Hudeybiye Antlaşması’nı bozduktan sonra, Muhammed yaklaşık 10.000 Müslümandan oluşan bir orduyla Mekke üzerine yürüdü. Şehir çok az çarpışmayla teslim oldu. Ardından Muhammed Kâbe’ye girdi, içindeki 360 putu yok etti ve mâbedi tek Tanrı’ya (Allah’a) ibadet edilmek üzere yeniden tahsis etti. Böylece İslâm’ın kralı Muhammed temel taşıyı koydu ve tapınağı putperestlikten arındırdı.

Vahiy kitabında dipsiz kuyudan çıkan üç güç vardır ve bu üçünden her biri sahte bir Mesih’i temsil eder. Ejderha olan Şeytan, Yüceler Yücesi gibi olmayı, O’nun tahtında ve O’nun kilisesinde oturmayı arzular.

Ey sabahın oğlu, ey Lucifer, göklerden nasıl da düştün! Ulusları sarsan sen, nasıl da yere serildin! Çünkü yüreğinde dedin ki: Göklere çıkacağım, tahtımı Tanrı’nın yıldızlarının üstüne yükselteceğim; cemaat dağında, kuzeyin uçlarında oturacağım; bulutların yüksekliklerinin üstüne çıkacağım; Yüceler Yücesi’ne benzer olacağım. Oysa ölümler diyarına, çukurun derinliklerine indirileceksin. Yeşaya 14:12–15.

Ateizmin ejderhası Vahiy on birinci bölümde dipsiz çukurdan çıktı; Katolikliğin canavarı ise ölümcül yarası iyileştirildiğinde dipsiz çukurdan yükselir.

Gördüğün canavar vardı, şimdi yoktur; dipsiz uçurumdan çıkacak ve yıkıma gidecektir. Dünya üzerinde yaşayanlar, dünyanın kuruluşundan beri adları yaşam kitabına yazılmamış olanlar, var olan, şimdi olmayan ve yine de olacak olan canavarı gördüklerinde hayrete düşeceklerdir. Vahiy 17:8.

Katolikliğin canavarı, üçlü birlik kurulduğunda, Pazar yasasıyla yeryüzünün tahtına yükselir. Ejderhaya benzer biçimde, Katoliklik de Tanrı olduğunu iddia eder; Pavlus’un bunu ne kadar isabetle teşhis ettiği ortadadır.

Hiç kimse sizi hiçbir suretle aldatmasın; çünkü önce bir sapma meydana gelmedikçe ve günah adamı, yani mahvoluş oğlu açığa çıkmadıkça, o gün gelmeyecektir; o, Tanrı diye adlandırılan ya da tapınılan her şeye karşı duran ve kendini onların hepsi üzerine yükseltendir; öyle ki, Tanrı gibi Tanrı’nın tapınağında oturup kendisinin Tanrı olduğunu gösterir. 2 Selanikliler 2:3, 4.

Ejderha gibi, Katolikliğin canavarı da mesih karşıtıdır; her ikisi de Tanrı olduklarını iddia eder ve her ikisinin de nihai yıkımı Kutsal Kitap’taki tanıklıklarıyla ilişkilidir; zira ejderha cehenneme indirilir ve canavar helak oğludur. Helak ise nihai yıkım demektir.

İslam'ın kralı Muhammed'e verilen "anahtar"; onun adı yalnızca İslam'ın karakterini değil, aynı zamanda Ninova Savaşı'nın işaret ettiği yıkımın yerini de ifade eder. Kralın adı, "İbranice'de Abaddon," "Yunanca'da ise adı Apollyon'dur." Yunanca ve İbranice, Eski ve Yeni Ahitleri vurgular ve bize Abaddon'un "yıkımın yeri," Apollyon'un ise "yok edici" anlamına geldiğini öğretir. Vahiy dokuzuncu bölümün on birinci ayetinde İslam'ın üzerindeki kral Muhammed'dir; fakat o aynı zamanda "derin çukurun meleği"dir; bu da Şeytan'dır. Papa nasıl yeryüzünde Şeytan'ın sağ kolu olan Mesih karşıtı ise, Muhammed de derin çukurun meleği olan Şeytan tarafından doğrudan yönetilmektedir.

Pazar yasasında, üçlü birlik dünyaya zorla dayatılır ve böylece Karanlık Çağların sonunu işaret eden, 1798'de papalığa indirilen ölümcül yara iyileştirilir. Ölümcül yara iyileştirildiğinde, Karanlık Çağların ikinci dönemi gelir; Pazar yasası olan büyük depremde İslâm anahtarı çevirir ve karanlık geri dönerken, ocaktan çıkan duman gibi bir duman güneşi ve yıldızları karartır. Nineve savaşı Pazar yasasında tekrarlanır; çünkü ikinci karanlık dönemini getiren anahtar odur. Orada ulusal irtidatın ardından ulusal yıkım gelir. Orada "etkin despotizm" tam egemenlik sürer; çünkü Nineve savaşında güneşi ve yıldızları karartan İslâm'ın dumanı, yanan bir ocak gibidir. "Yanan ocak", Tanrı'nın İbrahim'le yaptığı antlaşmanın bir unsuruydu.

Güneş battığında ve ortalık karardığında vaki oldu ki, işte duman tüten bir ocak ile yanan bir meşale o parçaların arasından geçti. Yaratılış 15:17.

Abram'ın antlaşma kurbanlarının arasından geçen dumanlı fırın, on üçüncü ayette söz konusu edilen pasajda temsil edilen Mısır'daki esareti tanımlıyordu.

Ve Abram'a dedi: Kesin olarak bil ki, senin zürriyetin kendilerine ait olmayan bir diyarda garip olacak, onlara kulluk edecekler; ve onlar da kendilerine dört yüz yıl cefa edecekler. Yaratılış 15:13.

Daniel'in üçüncü bölümündeki Nebukadnetsar'ın fırını gibi "yanan fırın", Şadrak, Meşak ve Abednego'nun içinde bulunduğu durum gibi, esareti ve köleliği temsil eder.

"Fakat tayin edilmiş yörüngelerinin engin çemberinde seyreden yıldızlar gibi, Tanrı'nın amaçlarında ne acele ne de gecikme vardır. Tanrı, büyük karanlık ve tüten fırın simgeleri aracılığıyla, İsrail'in Mısır'daki tutsaklığını İbrahim'e açıklamış ve onların gurbetlerinin süresinin dört yüz yıl olacağını bildirmişti. "Sonra," demişti, "büyük mal ile çıkacaklardır." Yaratılış 15:14." Mesih'e Dair Her Şey, 33.

Fakat RAB sizi aldı ve bugün olduğunuz gibi, kendisine miras halkı olmanız için sizi demir eritme ocağından, yani Mısır'dan çıkardı. Tesniye 4:20.

Ninova savaşının anahtarı çevrildiğinde güneşi ve ayı karartan duman, Pazar yasasında ciddiyetle başlayan zulmü tanımlar. Böylece Karanlık Çağlar'ın zulmü tekrar edilir. Öncüler, Ninova savaşının, İslam'ı 627 yılında birinci vay olarak peygamberlik tarihine getiren "anahtar" olduğunu doğru biçimde tespit ettiler. Savaş Roma ile Pers arasında idi ve Roma için bir zaferi temsil ediyordu, ancak bu, Pirus zaferi denilen türden bir zaferdi. Yani, gerçekte galip gelenin aleyhine olan bir zafer. Bu ifade, Epir kralı Pirus'un bir zaferinden gelir. Romalılara karşı yapılan iki

savaşın ardından (MÖ 280'de Heraclea ve MÖ 279'da Asculum), Roma ordusunu yenilgiye uğrattı, fakat kendi askerlerinin çok büyük bir bölümünü kaybetti. Efsaneye göre bunun üzerine şöyle dedi: “Böyle bir zafer daha kazanırsak mahvoluruz.”

Ninova savaşı Roma için stratejik bir zaferdi; ancak savaş sona erdiğinde ne Roma'nın ne de Pers'in bundan sonra İslâm'ın hücumuna etkili biçimde karşı koyacak gücü kalmıştı. Ninova savaşının çağdaş gerçekleşiminde Pers, Amerika Birleşik Devletleri'dir; Roma ise papalıktır. Med-Pers, iki boynuzlu bir güç olarak Amerika Birleşik Devletleri'nin iki boynuzlu gücünü temsil eder. Pazar yasası sırasında Amerika Birleşik Devletleri artık yalnızca tek bir boynuzdur; zira Pazar yasasına giden süreçte canavarın sureti oluşturulmuştur ve bu oluşum, her iki boynuzun bir araya getirilerek tek boynuz hâline getirilmesinden ibarettir. Daniel sekiz'de Med-Pers İmparatorluğu'nu temsil eden iki boynuz vardır ve Pers boynuzu en son yükselmiştir.

Sonra gözlerimi kaldırıp baktım; ve işte, ırmağın önünde iki boynuzu olan bir koç duruyordu. İki boynuz da yüksekti; fakat biri ötekinden daha yüksekti, ve daha yüksek olan sonradan çıkmıştı. Daniel 8:3.

Amerika Birleşik Devletleri'nin Cumhuriyetçilik ve Protestanlıktan oluşan iki boynuzu, kilise ile devlet canavarın suretini oluşturmak üzere bir araya geldiğinde tek bir hâline gelir. Bu oluşum, Pazar yasasında canavarın işareti zorla uygulatıldığında bütünüyle tamamlanmış olur. Bu, Amerika Birleşik Devletleri'ni Pazar yasasında basitçe Pers olarak tanımlar. Pers, Ninova Muharebesi'nde Roma tarafından yenilgiye uğratılmıştı. Roma'nın Pers'i nasıl yendiği, Roma İmparatoru Heraklius'un manevraları nedeniyle tarihsel bakımdan önem taşımaktadır.

Basitçe ifade etmek gerekirse, Herakleios doğrudan ilerleyen bir saldırıdan ziyade sürpriz bir saldırı gerçekleştirdi. Sürprizi gerçekleştirmeye yönelik çabaları tarihte kayıtlıdır. Bu sürpriz, tarihî dönemlerde alışılmadık olan kış mevsiminde saldırma kararını da içeriyordu; ancak mesele bununla sınırlı değildi. Herakleios istilasını 627 yılının Eylül ortasında kuzeyden (Ermeni yaylalarından) başlattı. Beklenen güzergâh olan güneye, doğrudan Pers başkenti Tizpon'a doğru ilerlemek yerine, geniş bir yay çizerek sınır bölgeleri boyunca güneydoğuya yöneldi (kabaca modern Türkiye-İran sınırı boyunca). Ardından güneye ve batıya dönerek 1 Aralık 627'de Büyük Zab Nehri'ni geçti. Bu, ordusunu antik Ninova kalıntılarının yakınında, Ninova Platosu'na (Dicle Nehri'nin doğu kıyısı) yerleştirdi. Bu hareket, Pers kuvvetlerine göre güneyden kuzeye doğrudu—Perslerin beklediğinin tam tersi. Onlar, onun Tizpon'a doğru güneye ilerlemeyi sürdüreceğini bekliyorlardı. Bu durum Pers komutanı Rhahzadh'ı hazırlıksız yakaladı ve onu Herakleios'u elverişsiz araziye kadar takip etmeye zorladı. Bu, Romalılara Ninova yakınlarındaki ovalarda savaş alanını seçme imkânı verdi. Bu manevra, Romalıların Pers kuvvetleri arasında sıkışıp kalmasını engelledi ve gerektiğinde onlara bir kaçış yolu sağladı. Muharebe günündeki sis ve fiilî çarpışma sırasında uygulanan sahte geri çekilme taktiğiyle birleşince, birden çok sürpriz katmanı ortaya çıktı. Pers topraklarının derinliklerine yönelik bu cüretkâr kış istilası ve kuşatma güzergâhı, Herakleios'un en büyük askerî başarılarından biri kabul edilir. Bu, Pers güvenini sarsmaya yardımcı oldu ve uzun savaşta nihai Roma zaferine büyük ölçüde katkıda bulundu.

Şafaktan on birinci saate kadar şiddetle sürdürülen Ninova savaşında, kırılmış yahut parçalanmış olabilecekler dışında, Perslerden yirmi sekiz sancak ele geçirildi; ordularının büyük kısmı kılıçtan geçirildi ve galipler (Romalılar), kendi kayıplarını gizleyerek geceyi savaş meydanında geçirdiler. Asur'un şehirleri ve sarayları ilk kez Romalılara açıldı.

“Roma imparatoru, elde ettiği fetihlerle güçlenmedi; ve aynı zamanda, aynı vasıtalarla, Arabistan'dan gelen ve aynı bölgeden çıkan çekirgeler gibi olan Sarazen kalabalıkları için bir yol hazırlanmış oldu; onlar da, ilerleyişleri boyunca karanlık ve aldatıcı Muhammedî akideyi yayarak, hem Pers hem de Roma imparatorluğunu kısa sürede kapladılar.”

Bu gerçeğin daha eksiksiz bir örneği, önceki alıntılarının alındığı bölümün son sözlerinde Gibbon tarafından sunulandan daha çok arzu edilemez. “Heraklius'un sancağı altında muzaffer bir ordu teşkil edilmiş olmakla birlikte, bu tabiat dışı gayret, kuvvetlerini çalıştırmaktan çok tüketmiş görünmektedir. İmparator Konstantinopolis'te yahut Yeruslaim'de zafer kazanırken, Suriye sınırlarındaki meçhul bir kasaba Sarazenler tarafından yağmalandı; onu kurtarmaya ilerleyen bazı birlikleri de paramparça ettiler,—eğer büyük bir inkılâbın mukaddimesi olmasaydı, sıradan ve ehemmiyetsiz bir hadise. Bu haydutlar, Muhammed'in havarileriydi; çılgın cesaretleri çölden çıkıp gelmişti; ve Heraklius, saltanatının son sekiz yılı içinde, Araplara, Perslerden geri aldığı aynı eyaletleri kaybetti.”

“‘Meskeni göklerde olmayan hile ve coşkunkluk ruhu,’ yeryüzüne salıverildi. Derinlikler kuyusunu açmak için yalnızca bir anahtar gerekliydi ve o anahtar Hüsrev'in düşüşüydü. O, Mekke'nin meçhul bir vatandaşının mektubunu küçümseyerek yırtıp atmıştı. Fakat kendi ‘ihtişam alevinden,’ hiçbir gözün nüfuz edemediği ‘karanlık kulesine’ düştüğünde, Hüsrev'in adı birdenbire Muhammed'inkinin önünde unutulmuş gömülecekti; ve hilal, yıldızın batışına dek yalnızca doğuşunu bekliyor gibiydi. Hüsrev, tam bir bozguna uğrayıp imparatorluğunu kaybettikten sonra, 628 yılında öldürüldü; ve 629 yılı, ‘Arabistan'ın fethi’ ile ve ‘Muhammedilerin Roma imparatorluğuna karşı ilk savaşı’ ile işaretlenmiştir. ‘Ve beşinci melek borazan çaldı; gökten yere düşen bir yıldız gördüm; ve ona derinlikler kuyusunun anahtarı verildi. Ve derinlikler kuyusunu açtı.’ O, yeryüzüne düştü. Roma imparatorluğunun gücü tükenmişken ve Doğu'nun büyük kralı karanlık kulesinde ölü yatarken, Suriye sınırındaki meçhul bir kasabanın yağmalanması ‘muazzam bir devrimin başlangıcı’ idi. ‘Haydutlar Muhammed'in elçileriydi ve onların çılgın cesareti çölden yükseldi.’” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 495–497.

Nineveh savaşı, modern Roma'nın Pazar yasası sırasında Amerika Birleşik Devletleri'ni fethetmesini temsil eder; ancak bu, pirus zaferidir, çünkü Roma üzerine ilerleyici bir yargı Pazar yasasıyla birlikte başlamaktadır.

Hüsrev, Pers İmparatorluğu'nun başıydı; dolayısıyla, Pazar yasası sırasında Amerika Birleşik Devletleri'nin düşüşünü temsil eden Pers, Kutsal Kitap peygamberliğinin altıncı krallığının çöküşünde dipsiz çukuru açan anahtardır. Bu, Daniel on birinci bölümün on altıncı, otuz birinci ve kırk birinci ayetlerindeki Pazar yasasını ve ayrıca Vahiy on üçüncü bölüm on birinci ayeti temsil eder.

Aynı ayetler ve tarih üzerine öncü Stephen Haskell'ın yorumlarına dikkat edin:

Araplar ya da Sarazenler, daha önce yeryüzünde hiçbir etki icra etmemişlerdi. Ulusların tarihinde, çölün bu özgür adamları neredeyse hiç fark edilmeden geçip gitmişlerdi. Muhammedcilik dağınık kabileleri birleştirdi ve onları ulusların fatihleri olarak ileri gönderdi. Sarazen ordularına eşlik eden hızlı ilerleyiş, büyük ölçüde Romalılarla modern Pers İmparatorluğu'nun başı olan Hüsrev arasındaki çekişmeden kaynaklanıyordu. Bu çekişme, ikincisinin düşüşüyle sonuçlandı. Modern Pers, Muhammed'in gücünü dizgin altında tutan bir engel duvarı olarak duruyordu; fakat bu güç düşünce, engel ortadan kalktı, "dipten gelen kuyu" açıldı ve Sarazenler dünyayı sel gibi kapladı. "Dipten gelen kuyu açıldığında, güneşin yüzünü gizleyen bir duman yükseldi." Bu mecaz son derece güçlüdür; Muhammedciliğin yeryüzünün üzerine yayıldıkça meydana getirdiği karartıcı etkiyi tasvir etmektedir. Stephen Haskell, The Story of the Seer of Patmos, 164, 165.

Roma'nın tarihinde o engel duvar, Pazar yasasıyla kaldırılan kilise ile devletin ayrılığı duvarıdır. Roma'nın Ninova Savaşı'nda Pers'e karşı kazandığı Pirus zaferinin bir başka katmanı daha vardır; zira daha önceki bir Ninova Savaşı da vardı; bu Alfa'yı, 627 yılındaki savaş ise Omega'yı temsil eder. O savaş MÖ 612 yılında gerçekleşti; aralarında yaklaşık bin iki yüz yıl vardır. O savaşta Asur, üçlü bir konfederasyon tarafından yenilgiye uğratıldı ve bu, Asur İmparatorluğu'nun sonunu belirledi.

A. T. Jones, Ninova'nın alfa mücadelesi hakkında şu yorumu yapar:

"Asur hükümetindeki işler giderek kötünden daha kötüye gitti; öyle ki, MÖ 612 yılında bu kez bizzat Nabopolassar'ın önderliğinde aynı üç ülke tarafından bir başka büyük isyan gerçekleştirildi. Bu isyan bütünüyle başarılı oldu: Ninova bir yıkıntı yığını hâline getirildi; ve Asur İmparatorluğu üç büyük bölüme ayrıldı,—kuzeydoğuyu ve en kuzeyi elinde tutan Medya, Elam'ı ve Fırat ile Dicle'nin bütün ovaları ve vadilerini elinde tutan Babil ve Fırat'ın batısındaki bütün ülkeyi elinde tutan Mısır. Babil ile Medya arasındaki bu ittifakın mührü, Medya kralının kızının Nabopolassar'ın oğlu Nebukadnessar ile evlendirilmesi oldu. Yahuda Kralı Yoşiya'nın onunla savaşmak üzere karşı çıkıp Megiddo'da öldürüldüğü sırada, Mısır kralı Firavun-Neko'nun Asur'a karşı ittifaktaki kendi payına düşeni yerine getirirken Fırat kıyısındaki Karkamış'ta Asur kralına karşı savaşmak üzere ilerlemesi de bu çerçevede oldu. O hâlde, bütün bu batı toprakları Mısır kralına ait bulunduğundan, Yoşiya'nın oğlu Şallum'u Yahuda kralı olmaktan uzaklaştırması, onun yerine Elyakim'i Yahuda kralı tayin etmesi, adını da Yehoyakim olarak değiştirmesi ve ülke üzerine vergi koyması, fetihle kazanılmış meşru egemenliğini icra etmesi kapsamında idi." 1 Tarihler 3:15; 2 Krallar 23:31–35." A. T. Jones, Review and Herald, 15 Mart 1898.

MÖ 612'deki Ninova'nın alfa savaşında, Asur İmparatorluğu, tıpkı Kutsal Kitap peygamberliğinin altıncı krallığının Pazar yasasında sona ermesi gibi, sona erdi. Savaşın galibi, Babil, Mısır ve Medya'dan oluşan üçlü bir birlikti. O dönemin savaşları sırasında Kral Yoşiya Megiddo'da ölür; böylece Armagedon'u simgeler. Ninova'nın 627 yılındaki omega savaşında ise, Haskell'in, Pers'in yenilgisiyle birlikte korunmanın "engel duvarı"nın kaldırılmasına dair Pers hakkında belirttiği gibi, Anayasa'daki koruma duvarı kaldırıldığında, üçüncü vay'ın İslam'ı serbest bırakılır. Kral Yoşiya'nın Megiddo'daki ölümü, ilk Ninova savaşının son günlerdeki ikinci savaş olduğunu tanımlar. 627'deki iki Ninova savaşının sonuncusu, anahtarın çevrilip çukurun açıldığı zaman, son

günlerdeki ilkidir; çünkü birinci olan son olacaktır. Asur ile üçlü birlik arasındaki ilk Ninova savaşı Armagedon'a götürür. İkinci Karanlık Çağlar dönemi Ninova savaşıyla başlar ve Ninova savaşıyla sona erer.

Vahiy'in dokuzuncu bölümündeki birinci vay olan beşinci boruya ilişkin olgular, öncülerin Vahiy kitabındaki herhangi bir pasajın en açık tarihsel tanıklığı olarak anladıkları şeydir. Uriah Smith bu gerçeği şöyle ifade eder:

“AYET 1. Ve beşinci melek borazanını çaldı; gökten yeryüzüne düşen bir yıldız gördüm; ve dipsiz kuyunun anahtarı ona verildi.”

“Bu borazanın bir açıklaması için yine Bay Keith'in yazılarından yararlanacağız. Bu yazar haklı olarak şöyle der: ‘Müfessirler arasında, Vahiy'in herhangi başka bir kısmının uygulanışı hususunda, beşinci ve altıncı borazanların yahut birinci ve ikinci vayların Sarazenlere ve Türklere tatbiki konusunda görülen mutabakat kadar yeknesak bir görüş birliği hemen hemen yoktur. Bu o kadar açıktır ki, güçlükle yanlış anlaşılabilir. Her birini belirten bir ya da iki ayet yerine, Vahiy'in dokuzuncu bölümünün tamamı, eşit kısımlar hâlinde, her ikisinin tasviriyle meşguldür.’ Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 495.

Petrus, Nashville ateş toplarının mesajını düzeltme sorumluluğuyla Panium'dadır ve ilk kez, birinci vayın unsurlarının yakında gelecek olan Pazar yasasının unsurlarıyla kusursuz biçimde uyum içinde olduğu görülmektedir. Yahuda oymağının Aslanı, Kendisinin daha önce yerleştirmiş olduğu diğer peygamberlik çizgileriyle uyum içinde bu anlayışı mühürlerinden açtı. Tarihçiler, Roma'nın 627 yılında Perslere karşı gerçekleştirdiği sürpriz saldırının önemine tanıklık edeceklerdir; ve bunu yaptıklarında, Herakleios'un kış mevsiminde saldırı zamanına dek gizli kalmak amacıyla Pers'in etrafından ve gerisinden yaptığı manevraları bir hile olarak kaydetmişlerdir.

Kız Kardeş White bize, Roma'nın yalnızca “elverişli bir zemin” beklediğini ve ardından harekete geçeceğini bildiriyor.

“Tanrı'nın Sözü yaklaşan tehlikeye karşı uyarıda bulunmuştur; bu uyarı dikkate alınmazsa, Protestan dünya Roma'nın amaçlarının gerçekte ne olduğunu, ancak tuzaktan kaçmak için artık çok geç olduğunda öğrenecektir. O, sessizce güç kazanmaktadır. Onun öğretileri yasama salonlarında, kiliselerde ve insanların yüreklerinde etkisini göstermektedir. Geçmişteki zulümlerinin yeniden sahneleneceği gizli kuytulara, yüksek ve görkemli yapılarını üst üste yığmaktadır. Vurma zamanı geldiğinde kendi amaçlarını ilerletmek üzere, sinsice ve fark edilmeden güçlerini sağlamlaştırmaktadır. Onun istediği tek şey elverişli bir mevzidir ve bu da kendisine şimdiden verilmektedir. Roma unsurunun amacının ne olduğunu yakında göreceğiz ve hissedeceğiz. Tanrı'nın Sözü'ne inanıp itaat edecek olan herkes bunun sonucunda ayıplanmaya ve zulme uğrayacaktır.” Büyük Mücadele, 581.

İmparator Herakleios'ta olduğu gibi, papalık da Yeşaya yirmi üçüncü bölümün yerine gelişi olarak, “gizlice ve beklenmedik bir şekilde” hedefine doğru ilerlemektedir; orada Sur fahişesi, Kutsal Kitap peygamberliğinin altıncı krallığının tarihi boyunca unutulmuştur. Herakleios'un gizli, sürpriz saldırısı, dünyanın 1798'den Pazar yasasına kadar papalığı unutulmasıdır. Kural üzerine kural,

birinci vay, üçüncü ve son vay'ı temsil eder. Birinci vay'da, aynı zamanda İslam'ın tarihiyle ve yüz kırk dört binin mühürlenmesi dönemiyle de uyumlu olan bir bildiri yapılır.

Ve onlara, yeryüzünün otuna, hiçbir yeşil şeye ve hiçbir ağaca zarar vermemeleri; ancak alınlarında Tanrı'nın mührü bulunmayan insanlara zarar vermeleri emredildi. Onlara, bu insanları öldürmeleri değil, beş ay boyunca işkence etmeleri verildi; ve onların işkencesi, bir akrebin bir insanı soktuğundaki işkence gibiydi. O günlerde insanlar ölümü arayacak, fakat onu bulamayacaklar; ölmeyi arzulayacaklar, ama ölüm onlardan kaçacaktır. Vahiy 9:4-6.

Yakında çıkacak Pazar yasası olan Ninova savaşı için anahtar çevrilmeden önce, yüz kırk dört binler çoktan mühürlenmiş olacaktır. Pazar yasasında, Nashville'in ateş toplarıyla başlatılan şehirlerin yıkımı, savaşın şiddetlendiği ve ikinci papalık kan banyosunun, beşinci mührün içinde Orta Çağ şehitlerine verilen cevabın yerine gelmesi olarak başlatıldığı "beş ay"lık bir dönem olarak tasvir edilmektedir.

Ve beşinci mührü açtığında, Allah'ın sözü ve sahip oldukları tanıklık uğruna öldürülmüş olanların canlarını sunağın altında gördüm. Ve yüksek sesle haykırarak şöyle dediler: Ne vakte kadar, ey Rab, mukaddes ve hak olan, yeryüzünde oturanlar üzerinde hüküm vermeyecek ve kanımızın öcünü almayacaksın? Ve onların her birine beyaz kaftanlar verildi; ve kendilerine denildi ki, kendileri gibi öldürülecek olan hem kulluk arkadaşları hem de kardeşleri tamamlanmaya kadar, daha kısa bir süre istirahat etsinler. Vahiy 6:9-11.

Karanlık Çağların şehitleri, Pazar yasası krizi sırasında Modern Roma'nın şehitlerini simgeleyen ilk gruptur. Bu kriz gelmeden önce yüz kırk dört bin mühürlenir ve o mühürlenme süreci, üçüncü yayın İslâmı'nın gelişiyi ve son yağmurun serpilmesiyle 11 Eylül'de başladı. İlk Karanlık Çağların şehitleri papalığın ne zaman yargılanacağını sorduklarında, kendilerine Karanlık Çağlar tekrarlandığında ikinci bir şehit grubunun olacağı söylendi; bu da yakında gelecek Pazar yasasında Nineve savaşının anahtarının yerine geldiği zamandır. İkinci şehit grubu tamamlanmadan önce yüz kırk dört bin mühürlenir ve 11 Eylül'de başlayan mühürlenme dönemi beşinci mührde tanımlanır; çünkü orada ortaya konulan konuşma Vahiy altıncı bölüm, DOKUZDAN ON BİRE kadar olan ayetlerde bulunmaktadır; böylece mühürlenmenin başlangıcı ve sonu 9/11 ile işaretlenmiş olur. Son, Vahiy DOKUZ, ON BİR'de ortaya konulduğu üzere İslâm'ın yıkımını başlatır ve mühürlenmiş olanlar, Daniel DOKUZ, ON BİR'de temsil edilen Daniel'in tecrübesini yerine getirmiş olacaklardır.

Bu hususlara bir sonraki makalede devam edeceğiz.